

Miquel Àngel Gascon Rocha

EL CARRER

Ya no aguantava més. El cos no li responia per a seguir el ritme dels seus companys de treball més jóvens que ella, de manera que va decidir donar per acabada la festa i anar-se'n a casa. Se'n va anar, això sí, despedint-se de tots els que trobava pel camí cap a la porta d'eixida, desijant-los al mateix temps, per última vegada, un Bon Nadal, encara que realment no sabia si molts dels seus companys la van entendre. Uns estaven realment alcoholisats, atres atordits per l'excessiu volum de la música i l'ambient estrident, i atres, encara que no ho confessaren, estaven en el mateix estat de cansament que el seu. En tancar la porta del *pub* darrere de sí, va sentir un cert conhort, encara que en respirar profundament buscant un aire menys carregat, l'humitat li va calar fins a les seues més amagades interioritats. Es va arropir en el seu propi cos buscant la seua calor interior. Es va cenyir l'abric en el cinturó de gran sivella metàlica. Es va rodejar el coll en una gran *bufanda* de llana. I es va posar els guants a consciència encaixant-los perfectament entre els seus dits, abans d'iniciar el camí de tornada cap a sa casa.

El *pub* estava en la zona antiga de la ciutat, junt al riu, per això l'humitat es fea més present en cada racó d'aquells carrers estrets adornats encara en alguns blasons heràldics i cornises renaixentistes hereus d'una història esplendorosa que només era part d'un letàrgic i silenciós recort col·lectiu. Precisament el silenci s'havia apoderat de la nit i només es trencava per l'estridència dels seus tacons contra el fret paviment de la reduïda vora remarcada entre bolarts metàlics.

Ara s'arrepedia en certa manera de no haver deixat el coche en un *pàrquing* pròxim, però li feia molta fredat entrar de nit en un aparcament públic. Era una situació que evitava sempre que sabia que tornaria sola, com resultaria previsible aquella nit, i per això, havia deixat el coche aparcant a una certa distància del *pub*. Preferia caminar lo que fora necessari a vore's atrapada per la fòbia al *pàrquing* en que s'havia convertit eixe temor iniciàtic i generalisat, encara que haguera de creuar casi tot el núcleu antic i els seus carrers apartats i foscs.

Caminava sense voler deixar-se dur pels temors propis d'eixa foscor i les llegendes que guardaven les parets pairals. Intentava embargar les pors genètiques per pensaments de tranquil·la quotidianitat, encara que la seua ment, com la de tots els sers humans, la dirigia cap als desassossecos eterns. En girar un cantó, va alçar el cap i es va trobar al principi d'un carrer

que ocupava la seua estreitor per una bastida que adornava tota la frontera d'un edifici que amenaçava ruïna imminent. I de sobte, li va paréixer que ya havia estat allí. No a soles en eixe mateix carrer, cosa que era normal vivint en aquella ciutat i agradant-li passejar per la bohèmia i les botigues del barri, sino que tenia gravat en la seua ment eixe mateix instant en tota la seua càrrega de soletat, en tot el seu silenci, en tota la seua foscor. Estava segura que ya ho havia vixcut anteriorment.

No era la primera vegada que li ocorria una cosa pareguda, de fet havia llegit que no era un fenomen estrany; al contrari, a moltes persones els passava. Per això mateix no li va donar major importància, encara que sense arribar a donar més que dos passos, la va invadir una sensació d'intranquil·litat infinita relacionada en eixa mateixa situació. No podia saber perquè, pero eixe instant ya vixcut, la seua ment el relacionava en alguna cosa desagradable que l'inquietava. Va deixar de caminar. Va mirar nerviosa al seu voltant. En tot cas no va observar res estrany. Ni tan sol va vore a ningú. Respirà profundament, i de nou va sentir l'humitat penetrant-li fins a les entranyes. Potser per això va accelerar el pas.

La sensació de reviure eixe mateix moment segon a segon se li fea cada vegada més present. Al mateix temps creixia l'intranquil·litat que s'anava transformant en un sobresalt intern a cada moviment. Va decidir parar-se de nou per a cerciorar-se que no hi havia ningú, que tot estava aparentment tranquil. Pero a pesar d'això, impulsada per la por que recordava haver sentit en l'atra ocasió que havia vixcut eixa mateixa situació, va eixir corrent. Els seus tacons van resonar llavors aborronadors. Quan estava pròxima a girar el cantó va sentir un esclafit i va girar el seu cap lleument cap a on provenia el sò. Va observar una porta que s'obria impetuosament. La seua mirada es va congelar en eixe mateix instant. Ara ho recordava tot i va comprendre el sentit de la seua intranquil·litat. Pero no li va donar temps a reaccionar ni mínimament. Algú o alguna cosa que no es podia reconèixer des de l'exterior, la va atraure violentament cap a dins. La porta es va tancar també violentament, mentres una lleu airada d'humitat va recórrer el carrer solitari en un sospir, gelant l'espina dorsal de la foscor.

Tots els drets reservats. El contingut d'esta revista està protegit per la llei, la qual estableix penes de multes i inclús presó, además de les corresponents indemnizacions per danys i perjuins, per als qui reproduïxquen o plagien, de forma total o parcial una obra artística, literària o científica, o la seua transformació, interpretació o eixecució artística fixada en qualsevol classe de suport o comunicada per qualsevol mig, sense el preceptiu consentiment i autorisació dels autors.

La present revista s'edita exclusivament en format electrònic, per a la seua difusió lliure i gratuïta. Per *difusió* s'entén:

- La seua visualisació en qualsevol mig electrònic.
- L'enllaç a la seua direcció URL en qualsevol pàgina web (mentonant la seua procedència).
- La seua impressió en paper per a us exclusivament particular.
- La posta a disposició de la revista per a tercers persones, en les mateixes condicions.
- La seua comunicació pública per mijos electrònics.

Queda absolutament prohibida la seua venda o la seua impressió en sèrie sense l'autorisació expressa de l'Associació d'Escriptors en Llengua Valenciana.

© Associació d'Escriptors en Llengua Valenciana.

ISSN: 2172-5810.